

2. Hæc potentia in Angelo unica tantum est, eodem cap., num. 13. 82
3. Intellectus possibilis unde ita vocetur, et quomodo in Angelum quadret? *ibid.*, num. 14. 82
4. Intellectus pure agens in Angelis non datur, *ibid.*, num. 16. 83
- Nec etiam cui innatas species illuminet, num. 17. 83
5. Intellectus angelici objectum, vide *OBJECTUM*, n. 2.
6. Intellectus angelicus specie differt ab humano, lib. 2, cap. 2, num. 15 et seqq. 88
7. Intellectus angelici quomodo inter se diversificentur specificè ex objecto formali, *ibid.*, a n. 22. 91
8. Intellectus angelicus nude sumptus non est sufficiens ad intelligenda omnia alia objecta ab ipso, lib. 2, cap. 3, num. 10 et 11. 97
- Nec per solam substantiam, cui inhæret, a n. 12. 98
- Nec per ipsamet objecta vice speciei, esto ab eis non distet, a num. 17. 99
- Sed per species vice objectorum extra se directe cognoscendorum, num. 23. 102
- Ad se vero intuitive recognoscendum utitur Angelus sua substantia immediate, l. 1, c. 4, a n. 9. 107
9. Intellectus humani operatio triplex, lib. 2, cap. 31, num. 2. 310
- Quænam illarum in Angelis reperiatur? n. 3. 310
10. Intellectus humanus immediate a dæmone immutari non potest, lib. 2, cap. 25, num. 9. 233
11. Intellectus virtutes naturales ab ipso intellectu non distinguuntur in Angelis, lib. 2, c. 38, n. 11. 363
12. Intellectum angelicum apprehendere, seu judicare immobiliter qui velint, vide *VOLUNTAS*, num. 10.
13. De ratione intellectionis est, ut per quamdam assimilationem intra mentem fiat, l. 2, c. 3, n. 7. 95
14. Ad intellectionem supponitur intellectus, prius saltem natura, in actu primo constitutus, n. 8. 96
- Ad illam semper objectum modo aliquo concurrat, num. 9. 96
15. Intelligere nemo valet per actum a se non productum, lib. 2, cap. 26, num. 26. 243
16. Intellectus cogitationes, vide *COGITATIO*, a num. 5.
17. Intelligendi actus angelicus productivus est ad extra speciei in audiente, l. 2, c. 27, n. 38. 255
18. Intellectus, vide *ACTUS*, *COGNITIO*, *SPECIES*.
19. In intellectu speculativo an necessario præcedat defectus, ut voluntas peccet, lib. 8, c. 4, a n. 1. 972
20. Intellectus an fortius consideret turpe, quam honestum, cum peccat voluntas? *ibid.*, cap. 5, a num. 1. 976
21. In intellectu pratico non præcedit necessario habitualis defectus, cum peccat voluntas? lib. 7, cap. 6, num. 1. 825
22. In intellectu speculativo quot defectus dari possint? lib. 7, cap. 4, num. 6. 810
- Quot in pratico? cap. 6, num. 1. 825
23. In intellectu requiri solum defectum imperii practici de bono honesto, ut voluntas peccet, qui dicant, eod. cap. 6, num. 2. 825
- Alii requirunt defectum iudicii practici, qui impugnantur, a num. 10. 829
- Alii requirunt errorem practicum positivæ deceptionis, num. 19. 832
- Oppositum verius, *ibid.* 832
24. In intellectu prærequiritur iudicium in moralibus erroneum, ut voluntas peccet, *ibid.*, a n. 32. 837
- Nec alius defectus prærequiritur, *ibid.*, et n. 34. 837
25. In intellectu an, et qualem poenam contraxerint dæmones, tam quoad naturalia, quam quoad supernaturalia? lib. 8, cap. 6, a num. 1. 978
26. Intellectivum necessario conjungitur cum voluntivo, et e contra, lib. 3, cap. 2, a num. 6. 85

INTENSIO.

1. Intensio actus boni occasionaliter potest esse mala, l. 7, c. 9, n. 15 et 16 et c. 10, num. 4. 851 et 858
2. Intensio non est circumstantia mutans speciem, *ibid.* 858
3. Ex sola intensione non evadit amor super omnia, eodem cap. 10, num. 21. 863
4. Intensio an cadat in visionem beatam, vide *VISIO* a num. 7.

INTENTIO.

1. Intentio est aliquid positivum per modum actus, lib. 2, cap. 22, num. 7. 213
- Est duplex, num. 8. 216
- Utique necessario videt, qui actum voluntatis evidenter cognoscit, *ibid.*, num. 8 et 9. 216

INVIDIA.

1. Invidet etiam nunc homini Lucifer, lib. 7, cap. 15, num. 19. 903
2. Imo in via post superbiam, invidiam propriam commisit, num. 20. 904
- Deo invidisse qui dicant? num. 21. 904
- Vera sententia invidisse Christo, num. 23. 904
3. Hæc invidia, et actu, et malitia distinguitur a superbia, *ibid.* 904
4. Ab invidia non fuit distincta in Angelo peccante impatientia, *ibid.*, a num. 27. 905
- Nec etiam ira, num. 30. 906
- Imo nec odium virtuale Dei, et formale Christi, atque hominum, num. 31 et 32. 907

J

JUDICII EXTREMI DIES, vide *DIES*.

JUDICIUM, INTELLECTUS.

1. Judicium practicum ab speculativo particulari, et quomodo distinguatur, lib. 7, cap. 6, num. 12 et 13. 829
2. Judicium prudentiale speculative practicum potest esse cum peccato, non vero iudicium practice practicum, *ibid.*, num. 16. 830
3. Judicii practici duplex est veritas, cognitionis scilicet, et electionis, duplexque error practicus contrarius, num. 17. 831
4. Judicii error aliquis præcurrit semper peccatum voluntatis, num. 32. 837
5. Rectitudine iudicii practici moralis, non artis, vel prudentiæ naturalis privati sunt dæmones, lib. 8, cap. 6, num. 11 et 12. 982
6. Judicialia cognitio quomodo detur in Angelis? vide *COMPOSITIO IN MENTE*.

L

LACRYMÆ.

Lacrymæ, vide *FLETUS*.

LEX.

1. In lege gratiæ quo pacto dicatur potestas diaboli ligata? lib. 7, cap. 17, a num. 7, et latius cap. 18, a num. 13. 917 et 926
2. Lex ordinaria, vide *ORDINARIA POTENTIA*.

LIBERTAS.

1. Libertatem in Angelis dari, de fide est, lib. 3, c. 2, num. 2 et late ostenditur, a num. 3. 370

2. Libertas non potest non sequi naturam intellectua- lem, *ibid.*, a num. 5. 371
3. Libertas exercitii competit Angelis, num. 9. 374
- Non tollitur ex eo, quod Angelus nequeat omnem voluntatis actum suspendere, eod. lib. 3, cap. 3, num. 5. 374
4. Libertas exercitii competit Angelis, etiam in primo creationis instanti, lib. 3, cap. 9, a num. 6. 398
- Ea sufficit ad meritum, lib. 6, cap. 1, num. 9. 635
5. Libertate carere Angelum in se amando, qui dicant, lib. 3, cap. 4, num. 1, qui negent, num. 3 et 3. 573
- Vera sententia, carere quidem libertate suspendendi omnem actum se amandi, habere vero illam ad suspendendum quemlibet talem actum in particulari, a num. 6 et num. 16. 376
6. Carere etiam libertate ad peccandum venialiter in statu puræ naturæ, qui sentire videantur, lib. 3, cap. 8, num. 1. 393
7. Libertas specificationis in Angelis reperitur, lib. 3, cap. 2, num. 10 et cap. 7, num. 1. 373 et 387
- Vide etiam *VOLUNTAS*, num. 18 et 19.

LOCUS.

1. Loco præsens potest esse Angelus, quin extra se aliquid reale causet, lib. 4, cap. 1, a num. 2 et cap. 4, a num. 6. 422 et 439
2. In loco existendi modus triplex, eod. c. 1, n. 8. 424
3. De loco Angelorum sententia Durandi temeraria proponitur, et impugnatur, *ibid.*, a num. 9. 424
4. Locus intrinsecus et extrinsecus quid? lib. 4, cap. 2, num. 1 et cap. 4, num. 1. 427 et 437
5. Locum variare potest res una, non durationem, et cur? lib. 4, cap. 3, num. 10. 436
6. Locus ejusdem Angeli, sicut et quantitatis ejusdem potest esse major, vel minor, diversa tamen ratione, eod. cap. 8, num. 12. 437
7. Interest inter rationem, propter quam, seu formalem et finalem essendi in loco, lib. 4, cap. 5, num. 9. 444
8. Rationalem formalem essendi in loco in Angelis, eorum operationem transeuntem dicunt multi, lib. 4, cap. 1, n. 1, et latius cap. 4, n. 2. 421 et 422
9. Hæc sententia impugnatur, imprimis, si intelligatur sufficere dictam operationem, esto Angelus distans sit a loco, in quo operatur, *ib.*, a n. 4. 423
- Deinde impugnatur, si operatio ad præsentiam in loco necessaria dicatur, a num. 6. 423
- Denique si dicatur necessaria, ut Angelus ibi esse affirmetur, num. 14 et cap. 15, num. 2. 426 et 434
10. Alii volunt applicationem virtutis operativæ ad locum, absque operatione actuali esse Angelo rationem existendi in loco, lib. 4, cap. 5, num. 1. 442
- Impugnatur, a num. 2. 442
11. Rationes aliæ existendi in loco improbabilis excluduntur, eod. cap. 5, a num. 9. 445
12. Unionem realem Angeli ad corpus esse illi rationem formalem essendi in eo, tanquam in loco, expressius docuit Vasquez, lib. 4, cap. 6, a n. 1. 447
- Refellitur, a num. 3. 448
13. Vera ratio formalis existendi in loco est ipsa modalis præsentia substantiæ angelicæ ad corpus aliquod, connotando coexistentiam cum ipso corpore, lib. 4, cap. 7, a principio. 452
- Nec requiritur, ut locus contineat proprie locatum, sed ut terminet ipsam ejus realem præsentiam, num. 4 et 5. 453
14. In eodem loco plures Angelos esse posse negant Thomistæ uno fundamento, variis tamen modis explicato, qui refutantur, lib. 4, cap. 9, n. 1. 458
15. Ex aliis fundamentis idem negant alii, *ib.*, n. 2. 458
- Vera sententia negat de loco intrinseco, seu ubi, num. 3. 458
- Affirmat vero de loco extrinseco, a num. 4. 459
16. In eodem loco simul possent esse plures Angeli, vel etiam distantes inter se, quamvis nulla corpora, vel spatia realia darentur, lib. 4, cap. 9, n. 5. 459
17. An Angeli tam boni, quam mali de facto sint aliquando simul, *ibid.*, a num. 7. 460
18. In eodem loco plures Angeli, vel in diversis existere simpliciter dicuntur, si idem spatium sit, vel diversum, esto reale sit, vel imaginarium, *ibid.*, num. 10 et 11. 461
19. Magis, vel minus in loco quousque recte usurpatur? *ibid.*, a num. 12. 461
20. Locum sibi adæquatam, seu maximum certæ magnitudinis quisque Angelus sibi vindicat naturaliter, lib. 4, cap. 10, num. 1. 462
- Divinitus tamen potest poni, in quibusvis locis maximis continuis, vel distantibus, quovis modo Angelum esse in loco opinemur, num. 2. 463
21. Loci partes attiguiæ non minus faciunt unum locum formaliter, quam continuæ, cum eadem prorsus distantiam a punctis fixis servant, num. 3. 463
22. Angelum posse esse naturaliter in pluribus locis dissitis inadæquatis, qui putent? num. 9. 464
- Vera sententia negat a num. 10. 465
- Vide etiam verbo *EUCARISTIA*, num. 5.
23. Locus Angeli non est omnino punctalis, lib. 4, cap. 11, num. 2. 467
24. Locus adæquatus Angeli definitus est certe termino intrinseco, majori, vel minori, pro ejus perfectione substantiali, adeo ut credibilis sit Angelus ita perfectus, ut ejus locus adæquatus sit totus mundus, a num. 3. 468
25. Locus Angeli actualis, minor, aut major, intra terminum maximum esse potest, esto id quidam negent, num. 5 et seqq. 468
26. Aptitudo ad locum maximum non est prohibito Angeli, sed juxta ipsius perfectionem substantialem, num. 8 et 9. 469
27. Locus Dei, et corporis cur semper sit maximus, qui ei potest competere, non sic locus Angeli, num. 10. 469
28. In creatione Angeli Deus determinat loci magnitudinem, non Angelus ipse, esto jam tunc sit liber ad alias electiones, num. 11. 469
29. Locus Angeli terminum parvitatibus nullum habet, num. 13. 470
30. Locus maximus Angeli necessario est sphericus. Non poterit tamen Angelus in longiori diametro esse, quamvis a reliqua sphaera se colligat, num. 18 et 19. 471
31. Locum punctalem qui negent, et eorum varia fundamenta reprobantur, eod. c. 11, a n. 20. 472
- Admittendum esse probatur, a num. 22. 473
32. Angeli sibi invicem præsentis, non sunt sibi invicem locus, *ibid.*, num. 25. 473
- Puncta vero, aut corpora se penetrantia maxime, *ibid.* 473
33. Ab omni loco posse se Angelum absolvere, quomodo asserendum, num. 27 et 28. 474
34. Locus creationis Angelorum, vide *CREATIO*, num. 6.
35. Locus Angeli, vide *ubi*.
36. Localis mutatio, vide *MOTUS*.
37. Localis præsentia, vide *PRÆSENTIA*.

- LOCUTIO.
1. Locutio inter Angelos datur, et qualis, lib. 2, c. 62, num. 2. 235
 2. Hanc locutionem fieri per signa sensibilia quidam dicunt, qui refelluntur, ibid., num. 4 et 5. 235
 3. Alii dicunt fieri locutionem per signa spiritualia, ibid., num. 6. 236
 - Variae circa hoc difficultates examinatur, a n. 7. 236
 4. Aliqui volunt dicta signa esse ad placitum. Quod minus probatur, num. 24. 242
 5. Locutionem praedictam fieri potius per cognitionem quasi reflexam rei, de qua est sermo, opinio singularis, lib. 2, cap. 27, num. 2. 244
 - Quae late impugnatur, a num. 4. 244
 6. Nonnulli fieri autumant per directionem voluntatis ordinantis conceptus mentis ad alium, sed refelluntur, a num. 15. 248
 7. Alii, fieri producente eo, qui loquitur, ipsum actum intelligendi in audiente, cap. 27, n. 24 et 25. 251
 - Refelluntur, a num. 26. 251
 8. Locutio tandem non sit permittente solum eo, qui loquitur, ut alter suos conceptus videat, sed positive excitando ut audiat, eod. cap. 27, a n. 32. 253
 - Haec excitatio est productio speciei, vel realis modi in Angelo audiente recepti, num. 37 et sequent. 253
 9. Locutio Angelorum non requirit realem substantiarum propinquitatem, lib. 2, cap. 28, num. 13 et 14. 261
 - An tamen sphaera locutionis inter Angelos definita sit? problema, eodem num. 14. 261
 10. Locutio ad illuminationem quomodo comparetur. Vide ILLUMINATIO, num. 4 et 5.
 11. Locutio inter Angelos superiores, et inferiores reciproca est, lib. 2, cap. 28, num. 15 et 16. 261
 12. Locutio Angelorum inter se a locutione ad Deum, in quo differat, ibid., num. 17. 262
 13. Locutio Angeli unius potest esse publica ad multos simul, infra certum numerum, num. 23. 264
 - Imo et secreta, etiam ad unum duntaxat, ib., n. 25. 264
 14. Quomodo loquantur Angeli ad Deum, et Deus ad ipsos, eod. cap. 28, num. 72. 281
 15. In locutione angelica intervenit actio transiens, ipsa vero formaliter est immanens, num. 28. 265
 - Interdumque ab intellectu, nonnunquam a voluntate elicitur, num. 31. 267
 16. Locutio in Angelis primo, et per se sit de actibus eorum internis, consequenter vero de ipsis objectis, a num. 34. 268
 17. Actus illi per locutionem manifestantur intuitive, num. 37 et 38. 269
 - Objecta vero abstractiva tantum, num. 39 et 40. 270
 18. Locutio manifestans cogitationem non potest non manifestare cogitationis objectum, a num. 43. 271
 19. Loquens Angelus potest seipsum audienti indicare, et quo pacto audiens id intelligat, num. 49 et 50. 273
 20. Locutionem quantumvis plurium Angelorum potest unus simul recipere, num. 53. 274
 - Advertere tamen perfecte, non nisi ad certum numerum, ibid. 274
 21. Impressionem loquentis necessario audiens in se factam sentit, num. 61. 277
 22. Loqui posse homines ad Angelos beatos de fide est, num. 65. 278
 - Locutio haec sit per signa sensibilia, quae tamen Angelos ipsos effective non excitant ad audiendum, num. 66. 279
 23. Non possunt homines loqui ad Angelos pure mentaliter speciem sui actus illis imprimendo, num. 68. 279
 24. Angeli ad homines loquuntur sensibiliter, num. 69. 280
 - Imo licet Angelus imprimeret sui actus speciem in intellectum conjunctum, is ea specie uti non posset, num. 70. 280
- LUCIFER.
1. Lucifer non fuit ex inferioribus ordinibus, lib. 7, cap. 16, num. 7. 912
 - Sed ex perfectissimo ordine Seraphinorum, n. 8. 913
 2. Luciferum fuisse positive perfectiorem omnibus Angelis qui velint, num. 8. 913
 - Verius fuisse tantum negative, num. 10. 913
 3. Lucifer an fuerit in primo instanti caeteris Angelis sanctorum, lib. 5, cap. 10, num. 4 et 9. 612
 4. Lucifer in via per superbiam peccavit, lib. 7, cap. 8, a num. 2. 843
 - Id peccatum fuit primum in Lucifero, lib. 2, cap. 9, a num. 6. 146
 - Cujusmodi fuerit haec superbia? a num. 10 et cap. 10 et 11 per totum. 148 et 152
 5. Lucifer induxit cum effectu Angelos alios ad peccandum, lib. 7, cap. 17, num. 15. 919
 6. Luciferum non prius peccasse, quam homines in paradiso tentaret, refutatur, lib. 7, c. 21, n. 11. 956
 7. Lucifer ex inferno usque ad tempus Antichristi exire non permittitur, lib. 8, cap. 17, num. 10. 1067
 8. Lucifer non potest suo principatu a subditis per vim privari, lib. 8, cap. 21, num. 16. 1093
 9. Luciferi potestas in alios daemones, vide DEMONES, a num. 24.
 10. Luciferi peccatum, vide etiam PECCATUM, a num. 8.
- M
- MANIFESTATIO, vide LOCUTIO.
- MARIA VIRGO.
1. Maria Virgo supra tres Angelorum Hierarchias sedem habet, lib. 1, cap. 14, num. 19. 67
 - Omnes in beatitudine excedit, lib. 6, c. 4, n. 16. 647
 2. Beatissimam Virginem in Verbo viderunt a principio sancti Angeli, ibid., cap. 5, num. 10. 653
 - Imo in via aliquid de illa per fidem Angelos accepisse verisimile est, ibid. 653
 3. Mariae Virgini, dum assumeretur, supremi etiam Angeli cum Christo occurrerunt, lib. 6, cap. 10, num. 47. 699
 4. Maria Virgo habuit Angelum custodem, lib. 6, cap. 17, num. 11. 750
 - Imo duos habuit ex Abulensi, num. 24. 755
 5. Maria Virgine salutante Elizabeth, Baptista in utero illuminatus est, lib. 6, cap. 21, num. 16. 785
 - Imo et ipsa Elizabeth, ibid. 785
 6. Maria Virgo an aliquando in propria persona alicui post assumptionem apparuerit, ibid., num. 23. 787
 - In carne mortali apparuisse Apostolo Jacobo in Hispania prudenter, ac pie creditur, ibid. 787
- MATERIA, MATERIALE.
1. Materia incapax molis a quibusdam falso admittitur, lib. 1, cap. 7, num. 1. 134
 2. A materia tantum provenire numericam distinctionem, falsum est, lib. 1, cap. 11, num. 4. 158

3. Materiales res quomodo cognoscat Angelus, vide COGNITIO DE MATERIALIBUS
- MEMORIA PRÆTERITORUM, vide PRÆTERITA.
- MERITUM.
1. Ad meritum tam in Angelis, quam in hominibus eadem requiruntur conditiones, lib. 5, cap. 9, num. 10. 609
 2. Meritum et praemium quando possint esse simul, lib. 6, cap. 1, num. 14. 637
 3. Meriti principium potest cadere sub merito de potentia Dei absoluta, lib. 6, cap. 4, num. 5. 644
 - Vide BEATITUDO, num. 4 et 6, INSTANS, num. 8.
- MICHAEL.
1. Michael cujus ordinis aut Hierarchiae sit, variae opiniones, lib. 6, cap. 10, a num. 22. 691
 2. Michael contra Luciferum in caelo pugnans, Seraphinus fuit, ibid., num. 26. 692
 3. Michael, quem specialiter Ecclesia colit, non est ex ordinibus assistentium, ib., n. 27 et 29. 692 et 693
 - Sed ex Principatibus, num. 8. 686
- MINISTRARE, MINISTRANTES ANGELI.
1. Ministerium Angelorum internum, vel externum, lib. 6, cap. 9, num. 12 et 13. 679
 - Externum quomodo fiat? ibid. 679
 2. Ministrare latius patet, quam mitti, ib., n. 22. 682
 - Quid ministrant ordinando tantum, non mittuntur, ibid. 682
 3. Ministrantes Angeli pauciores sunt, quam assistentes; missi autem pauciores, quam ministrantes, lib. 6, cap. 9, num. 26. 683
 4. Ex ministrantibus Angeli septem immunes sunt ab ordinario ministerio, ut extraordinaria illi ordini proportionata mittantur, lib. 6, c. 10, n. 33. 695
 - Vide etiam, ASSISTENTES ANGELI, APPARITIO, CUSTODIA.
 5. Ministeria daemonum sub divina providentia, an, et quomodo cadant, lib. 8, cap. 18, num. 2 et 3. 1068
 - An, et quomodo per varios ordines, et principatus sint divisa? lib. 8, cap. 21, a num. 1. 1088
 6. Haec daemonum ministeria quomodo inter se sint distributa, ibid., a num. 26. 1096
 - Præcipuum eorum ministerium est, inducere ad peccatum, lib. 8, cap. 18, num. 4. 1069
 - Vide TENTATIO.
- MIRACULUM.
1. Miraculi ratio expenditur, lib. 4, c. 39, a n. 2. 560
 - Illud non possunt Angeli virtute propria efficere, ibid., et num. 9. 562
 - Sed ut instrumenta Dei, num. 12. 563
 2. Miracula improprie, seu quoad non possunt Angeli naturali virtute edere, ibid., num. 14. 563
 3. Miracula haec impropria, quousque possint daemones patrare, ibid., num. 15. 563
- MISSIO, MITTERE.
1. Missio Angeli in quo differat a missione personae divinae? lib. 6, cap. 9, num. 15. 680
 2. Missio Angeli necessario involvit aliquam localem mutationem, ibid., num. 17 et 18, et cap. 10, num. 34. 680 et 695
 - Vide etiam, lib. 1, cap. 1, num. 14. 4
 3. Missio angelica an recte dividatur in visibilem, et invisibilem, lib. 6, cap. 9, n. 16 et 19 et seq. 680
 4. Missio variis modis est visibilis, lib. 6, cap. 9, a num. 19. 681
5. Mitti a Deo dicuntur Angeli, quamvis mediate mittantur, ibid., cap. 10, num. 3. 684
- MORULE ANGELORUM, vide INSTANS.
1. Modali entitati spirituali non repugnat aliqua extensio, et divisibilitas, lib. 4, cap. 17, a n. 13. 490
- MOTUS, MUTATIO, MOBILE.
1. Mutationum aliarum praeterquam intellectus, voluntatis, potentiaeque motiva, incapax est natura angelica, tam active, quam passive, l. 4, initio. 421
 2. Localem mutationem Angelis competere probatur, lib. 4, cap. 1, a num. 14. 426
 3. Mutari localiter, et mitti non convertuntur. Vide MISSIO, num. 2.
 4. Mutatio fieri potest de Ubi, seu loco ad locum, non vero de duratione in durationem, et cur? lib. 4, cap. 3, num. 10. 436
 5. Motus localis an Angelo inhæreat, variae sententiae, et fundamenta afferuntur, l. 4, cap. 12, a n. 2. 475
 - Affirmandum tamen, sive solus, sive cum corpore a se, vel ab alio motore translato moveatur, a num. 8 et probatur, cap. 13, num. 8. 477 et 480
 - Vide etiam, cap. 23, num. 8 et 9. 512
 6. Per motum localem acquiri terminum intrinsecum mobili, etiam Angelo, probatur, lib. 4, cap. 13, a num. 1. 478
 7. Moveri per accidens tripliciter contingit, talisque motus etiam inhæret rei, quae per accidens moveri dicitur, lib. 4, cap. 14, fere per totum, et cap. 15, num. 7 et 8. 481 et 485
 - Imo contra rationem mutationis est, ut extrinsece tantum denominet mobile, etiam Angelum, eod. cap. 14, num. 8, et cap. 15, num. 5. 483 et 485
 8. Per motum localem nihil acquiri in mobili, apud Aristotelem, quis sensus? lib. 4, cap. 15, n. 2. 484
 9. Moveri a Deo corpora per tempora et loca, Angelos vero solum per tempora apud Augustinum, quis sensus? ibidem, num. 3. 484
 10. Movere et moveri secundum idem non contingit etiam in Angelis, lib. 4, cap. 23, num. 7. 512
 11. Movere, et mobile debere esse propinqua, valet etiam in Angelis, cap. 30, a num. 3. 529
 - Vide etiam IMPULSUS.
 12. Motus positivus, vel negativus, nequit esse continuus, si terminus sit indivisibilis, lib. 4, cap. 17, a num. 6. 488
 13. Motum angelicum nec continuum esse posse, nec unius tantum instantis, sed plurium discretorum, qui dicant, lib. 4, cap. 20, a num. 1. 500
 - Qui etiam velint, posse solum in instanti mutare locum, ibid., num. 9. 502
 - Probabilior sententia posse etiam in tempore continuo, imo et in discretis instantibus, n. 6 et 7. 501
 14. Motus angelici continuitas ostenditur, tam in motu pure amissivo loci, quam in pure acquisitivo, atque in partim amissivo, partim acquisitivo, ib., n. 7. 501
 - Haec vera esse nequeunt, si Angelus sit in loco per unionem ad corpus omnino indivisibilem, n. 8. 502
 15. Motus continuitas quotupliciter dicatur, lib. 4, cap. 20, num. 6. 501
 - Dari potest ex parte spatii, licet mobile sit indivisibile, ibid., num. 12. 503
 16. Motum angelicum posse esse continuum, procedit etiam apud opinantes, illum esse in loco per operationem, ibid., a num. 10. 502
 17. Motu successive non eget Angelus, ut ad locum

- etiam divisibilem transeat, lib. 4, cap. 21, fere per totum. 503
18. Mobile corporeum motu successivo cur egeat? num. 2 et 11. 503 et 506
- Cur non nisi per medium ad locum distantem moveatur? cap. 19, num. 16. 499
19. In mutationibus successivis necessario assignatur terminus a quo extrinsecus, seu ultimum non esse: in instantaneis vero id non requiritur, ib., n. 7. 496
20. Mobile dum movetur, aliter se habet nunc, ac prius, quis sensus? ibid., num. 13. 498
21. Mutatio instantanea semper est terminus successivæ, quomodo intelligendum? num. 14. 498
22. Motus Angeli ad locum divisibilem in instanti, an dici possit transitus, quoad partem talis loci remotiorem? lib. 4, cap. 22, num. 2 et 3. 507
23. Mutatio loci in distans, et non per medium minime impugatur, ex eo quod darentur instantia immediata, lib. 4, cap. 19, num. 6. 496
24. Angelum posse se immediate transferre in locum distantem probabile est, lib. 4, cap. 18, n. 9. 494
- Oppositum probabilius, cap. 19, num. 16. 499
25. Moveri non potest Angelus in instanti ad locum remotum, etiam inadæquatum, transeundo per proximum adæquatum, lib. 4, cap. 22, a n. 4. 508
26. Moveri potest Angelus per instantia sibi succedentia, in alia, atque alia loca sibi coherentia, nec inde sequitur, nostri temporis instantia esse immediata, vel conflare ex eis tempus, eod. cap. 22, a num. 10. 509
27. Moveri semper Angelum a loco totali adæquato ad alterum adæquatum, ac adeo inter terminos positivos, quidam volunt, lib. 4, cap. 16, n. 1. 486
- Vera sententia posse moveri dicto modo, vel etiam a loco adæquato, ad inadæquatum, et e contra, a num. 2. 486
28. In prædictis motibus, quomodo spiritualis substantia a corporea differat? num. 4 et 5. 487
29. Præter motum localem, nihil reale potest Angelus in Angelum agere, lib. 4, cap. 28, num. 1. 523
- Hunc etiam motum, ac prævium impulsus, ab Angelo in Angelum posse naturaliter imprimi, qui negent, ibid., num. 2. 523
- Oppositum probatur, num. 3. 523
30. Quilibet Angelus movere potest alterum non invitum, eodem cap. 28, num. 10. 525
- Invitum vero non nisi superior movere potest inferiorem, ibid. 525
31. Motus localis qua ratione perfectior cæteris dicitur? lib. 4, cap. 27, num. 4 et 5. 522
32. Motus delationis, tractionis, projectionis, circularis, et detentio, quomodo fiant ab Angelo, lib. 4, cap. 31 per totum. 520
33. Motus progressivus proprie dictus, quid requirat? lib. 4, cap. 38, num. 20. 558
34. Motiva potentia, vide POTENTIA MOTIVA.

MUNDUS.

1. Mundi creatio, nec momento præcessit Angelorum creationem, nec e contra, lib. 4, cap. 3, per totum. 7
2. Mundus hic visibilis a Deo per Angelos gubernatur, lib. 6, cap. 17, a num. 1. 746
- Circa hanc gubernationem ut errarint antiqui philosophi? ibid., a num. 3. 747
3. Mundum hunc potest Deus in aliud tale spatium transferre, sicut potuit a principio in alio creare, lib. 4, cap. 3, num. 8. 435

- Potest etiam alium creare in quavis certa distantia ab hoc jam creato, cap. 8, num. 6. 455
4. E mundo egredi nequeunt Angeli de lege ordinaria, lib. 4, cap. 2, num. 8. 430

N

1. Ad naturalium proportionem an data sit Angelis gratia? vide GRATIA, num. 8.
1. Necessitas voluntatis, vide VOLUNTAS, num. 13 et 19.
1. Nobiliora non semper in se eminenter continent minus nobilia, lib. 4, cap. 25, num. 6. 517
- Nec semper unium in se, quæ in inferioribus dividuntur, cap. 29, num. 10. 528
1. Numerica distinctio, et numerus Angelorum, vide ANGELORUM MULTITUDO, etc.

O

OBJECTUM.

1. Objectum speciei, vel scientiæ adæquatum esse tripliciter intelligi, lib. 2, cap. 13, a num. 7. 173
- Solus ultimus modus approbatur, a num. 11. 175
2. Objectum adæquatum intellectus Angelici, quodnam sit, lib. 2, cap. 2, a num. 6. 85
- Hoc objectum absolute sumptum est genericum, respectu singulorum intellectuum in specie, ibid., num. 21 et 22. 91
3. Objecti præsentia extrinseca absque specie non sufficit ad cognitionem, lib. 2, c. 3, a n. 19. 100
4. Objectum minus proprie dicitur perfectio extrinseca actus, lib. 6, cap. 6, num. 25. 664
5. Objecta secundaria visionis beatæ an augeri vel minui possint, aut aliter variari. Vide visio, a num. 7.

OBSTINATIO, OB DURATIO.

1. Non omnis qui peccat obduratur, lib. 7, cap. 5, num. 26. 823
- Deum indurare, cum non miseretur, apud Augustinum quid significat, ibid., num. 27. 823
2. Obstinati ita sunt demones, ut nunquam a peccato commisso possint retrocedere, lib. 8, cap. 7, a num. 3. 983
3. Hujus obstinationis causa est impœnitentia, ibid., a num. 8. 985
4. Obstinatio dæmonum tanta est, ut nullum actum moraliter bonum faciant, sed semper actu peccent, lib. 8, cap. 8, a num. 4. 989
5. Obstinationis ad semper peccandum propria causa non est denegatio divini auxilii gratuiti, eodem lib., cap. 9, a num. 3. 991
- Non defectus cognitionis congruæ, a num. 8. 993
- Non denegatio generalis concursus, quamvis et id probabiliter dici queat, num. 18. 996
- Non item habitus a Deo infusus, necessitans ad male operandum, lib. 8, cap. 10, a num. 3. 997
- Nec odium Dei, ad quod dæmon necessitetur, ibid., num. 8. 999
- Non denique primum peccatum ipsius dæmonis in via commissum, num. 18. 1002
6. Vera hujus obstinationis causa est misera conditio status damnatorum, juncta fragilitate voluntatis creatæ, suis tantum viribus relictæ, cap. 11, num. 2 et seqq. 1003
7. Hæc causa generat tantum moralem impossibilitatem bene operandi, num. 23 et 24. 1009
8. Obstinatio animæ non est a libera electione mala,

quam in instanti separationis animam elicere nonnulli falso asserunt, eod. cap. 9, num. 5. 992

ODIUM.

1. Odium Dei non potest a solo Deo in voluntate produci, lib. 8, cap. 10, num. 8. 999
- Si produceretur, quomodo diceretur tunc Deus peccare? num. 12. 1000
2. Odium Dei an semper sequatur necessario ex poenalis actibus? lib. 8, cap. 11, a num. 18. 1008

OPUS, OPERATIO.

1. Opera quædam ita propria sunt Angelorum, ut nec Deo soli, nec alteri causæ creatæ tribui possint, lib. 1, cap. 1, num. 8. 3
2. Operatio etiam interna, non semper exercetur ab Angelo toto conatu, l. 3, c. 10, n. 10 et 28. 406 et 412
- Quin etiam potest Angelus ab omni prorsus opera externo cessare, lib. 4, cap. 11, num. 21. 472

ORDINARIA POTENTIA.

1. Ordinaria potentia, seu lex, quid sit? lib. 4, cap. 15, num. 6 et 7. 70

ORDO.

1. Ordo universi inverti potest ab Angelis, spectata eorum potentia motrice, lib. 4, cap. 27, n. 6. 522
2. Quo ordine illuminationes Angelorum a Deo usque ad infimos deriventur, lib. 6, c. 19 per totum. 760
- Vide etiam ILLUMINATIO, num. 14 et 15.
- Ordo Hierarchicus, vide CHORUS.

P

1. Parabola Divitis et Lazari fueritne vera historia, lib. 8, cap. 11, n. 26, et c. 12, n. 22. 1010 et 1016
2. Passiones quomodo etiam in Angelis reperiantur? lib. 3, cap. 1, num. 6. 369

PECCABILITAS, IMPECCABILITAS.

1. Peccabilitas unde creatæ voluntati proveniat? lib. 3, cap. 7, a num. 10. 390
- In pura natura necessario competit voluntati etiam credibili, num. 16. 392
2. Impeccabilis modo aliquo Angelus in pura natura a quibusdam asseritur, lib. 3, cap. 7, num. 3. 388
- Alii omnino peccatum affirmant, num. 5. 388
- Verior sententia Angelum in pura natura esse peccabilem, ibid., a num. 6. 389
- Quamvis vitare tunc posset omne peccatum contra legem naturalem, a num. 7. 389
3. Impeccabilem venialiter Angelum in pura natura quidam indicant, lib. 3, cap. 8, num. 1. 393
- Id verum est de veniali ex surreptione, esto aliqui id negent, a num. 3. 394
- Falsum vero de veniali ex parvitate materiæ, a num. 6. 394
4. Peccabiles essent Angeli etiam in pura natura in primo quoque suæ creationis instanti, lib. 3, cap. 9, a num. 3. 397
5. Impeccabilem ab intrinseco puram creaturam extra visionem beatam, in quocumque statu dari posse qui sentiant, lib. 7, cap. 3, num. 2 et 3. 802
- Contrarium astruitur late, ibid., a num. 11. 805
6. Peccabiles reipsa fuisse Angelos fide constat, lib. 7, cap. 3, num. 1. 802

PECCATUM.

1. Ad peccandum sufficit objectum delectabile, esto cognoscatur esse turpe, lib. 3, cap. 9, num. 13. 400
2. Ad peccandum an, et quis defectus prærequiritur ex parte intellectus, vide verbo INTELLECTUS, a n. 19.
3. Peccatorum multiplicatio fit, vel per diversos actus, vel per multiplicem malitiam in eodem actu, lib. 7, cap. 15, num. 1. 897
4. Peccatum rarius inchoatur cum perfecta consideratione, quam ea superveniente continetur, lib. 7, cap. 8, num. 10. 845
5. Peccatum superbiæ cadere potest in Angelis, lib. 7, cap. 8, num. 1. 842
6. Per superbiam Lucifer in via peccavit, ib., n. 4. 843
- Imo id fuit ejus primum peccatum, c. 9, a n. 6. 846
- Et simul habuit inordinationem amicitiae sui, et concupiscentiæ, a num. 10. 848
7. Primum peccatum Angelorum non fuit omissionis, lib. 7, cap. 10, num. 15. 861
8. Peccatum superbiæ in Lucifero fuisse inordinatum amorem suæ beatitudinis naturalis, qui velint, lib. 7, cap. 10, num. 2. 857
- Variae deformitates, quæ in illo amore excogitari possunt excluduntur, a num. 4. 857
9. Fuisse potius inordinatum amorem supernaturalis Beatitudinis, alii autumant, lib. 7, c. 11, n. 1. 864
- Expenduntur quædam deformitates, quæ in hac supernaturalis beatitudinis appetitione excogitantur, ibidem late a num. 5. 865
10. Alii asseruerunt peccatum superbiæ in Lucifero fuisse appetitionem divinæ æqualitatis absolute, lib. 7, cap. 12, num. 1. 871
- Discutitur an talis appetitio sit possibilis, et quo pacto? late a num. 3. 872
11. Prædicti assertores appetitionis divinæ æqualitatis impugnantur, a num. 20. 877
12. Potuisse tamen Angelum ita peccare, quo sensu verum sit? a num. 26. 879
13. Peccasse Luciferum non æquiparentiæ, sed participationis Dei similitudinem inordinate appetendo tandem statuitur, ibid., num. 27. 879
14. Peccatum Luciferi non potuisse esse inordinatum appetitionem unionis hypostaticæ etiam supposito decreto de illa futura, multi dicunt, lib. 7, cap. 13, a num. 5. 882
- Oppositum concluditur, a num. 7. 883
15. De facto id peccatum non patrasse Luciferum, qui doceant, ibid., num. 11. 884
- Probabilius est oppositum, a num. 13. 885
16. Peccarene potuerint Angeli, alia etiam dona gratiæ, præter unionem hypostaticam, aut etiam dona naturæ invidendo, eod. cap. 13, a num. 22. 887
17. Alii tandem contendunt illud Luciferi peccatum fuisse appetitum superioritatis in alios, lib. 7, cap. 14, num. 2. 892
18. In eo appetendi actu deformitates aliquæ discutuntur, ibid., a num. 5. 892
19. Deformitas superioritatis negativæ, seu nolle se Deo homini subjicere, creditur probabilius in eo actu intervenisse, ibid., a num. 19. 896
20. Peccata alia præter superbiam Lucifer in via commisit, lib. 7, cap. 15 per totum. 897
- Unum fuit arrogantia, ibid., a num. 6. 899
- Cui honestati fuerit, aut non fuerit opposita hæc arrogantia, ibid., a num. 10. 900
- Secundum fuit ambitio proprie dicta, actuque distincta a superbia, ibid., num. 14. 902